

Silos ord ved fejringen af den første årsdag for Silos Budskab. Punta de Vacas, Argentina, 4. maj 2004.

Kære venner!

Vi har fejlet... men vi insisterer!

Vi har fejlet, men vi insisterer på vores projekt om at gøre verden menneskelig.

Vi har fejlet, og vi vil vedblivende fejle, ikke bare én, men tusinde gange, fordi vi bæres på vingerne af fuglen kaldet Forsøget, der flyver hen over frustrationer, svagheder og smålighed.

Den kraft, der giver liv til vores himmelflugt, er troen på vort mål, det er troen på det retfærdige i vores handlinger, det er troen på os selv, og det er troen på mennesket.

For det er ikke hverken enden på historien, ej heller enden på ideer, eller enden på menneskeheden; det er heller ikke ondskabens og manipulationens definitive triumf. Og derfor kan vi til hver en tid fortsætte forsøget på at forandre tingene og på at forandre os selv.

Det er forsøget, som gør livet værd at leve, fordi det er fortsættelsen af de bedste forhåbninger hos de, der kom før os selv. Det er forsøget, som gør livet værd at leve, for det er forløberen for de fremtidige generationer, som vil forandre verden.

To store sjæle, der kæmpede mod diskrimination og uretfærdighed, er med os i denne sammenkomst. Inspirerende guider i ikke-vold: Mahatma Gandhi og Martin Luther King, der begge kendte til at fejle, men som aldrig slækkede på deres forsøg. I dag er de særdeles nærværende i vore sind og vore hjerter.

I denne ulykkelige verden, hvor magt og uretfærdighed bemægtiger sig lande og byer, hvordan har man mon tænkt sig at gøre en ende på volden?

Måske tror de, at de er inspirerende eksempler for nye generationer, når de tryner verden, som man gør i computerspil; når de truer på værste bøllefæcon; eller når de til sidst sender deres børn ud for at invadere, dræbe og dø på fremmed jord. Dette er ikke en god vej, og slet ikke et godt eksempel.

Måske tror de, at ved at vende tilbage til den primitive praksis med dødsstraf så sætter de et stort samfundsmæssigt eksempel.

Måske tror de, at ved at øge straffene for forbrydelser begået af børn så vil forbrydelser forsvinde... eller også vil børnene!

Måske tror de, at ved at håndhæve en "jernnæve-taktik" på gader og stræder så vil disse blive sikre.

Selvfølgelig eksisterer disse problemer, og de mangedobles i dette øjeblik, men en voldelig tilgang til vold vil ikke resultere i fred.

Der vil ikke blive fred ud fra dette zoologiske syn på livet, der fremmer kampen for overlevelse og kampen for de bedst egnedes dominans. Denne myte duer ikke. Der vil ikke blive fred ved at manipulere med ordene, ej heller ved at censurere oprigtige anklager mod alle de overgreb og grusomheder, der begås imod menneskeheden. Jeg vil her være forsigtig med at nævne "menneskerettighederne", fordi også disse er blevet tømt for indhold og fordrejet i deres mening. Nu til dags bliver forsvarsløse befolkninger bombet, så deres menneskerettighederne kan beskyttes...

Der vil ikke blive fred ud fra dette zoologiske syn på livet, der fremmer en samfundsorden baseret på belønning og straf ved at overføre dyretæmmermetoder til den agtværdige borger, der begynder at blive trænet i mistro, angiveri og kommercialisering af sit følelsesliv.

"Der må gøres noget", hører vi alle vegne fra. Godt da, jeg vil fortælle, hvad der skal gøres, men det vil der ikke komme noget ud af, da ingen vil høre efter.

På internationalt plan siger jeg, at alle der invaderer andres territorier, umiddelbart skal trække sig ud og efterkomme FN's resolutioner og anbefalinger.

På det indre nationale plan for hvert land siger jeg, at der må gøres en anstrengelse for at få lov og ret til at fungere, hvor ufuldkomne de end er, førend man strammer de undertrykkende love og bestemmelser, der kommer netop dem til gavn, der forhindrer lov og ret.

På det hjemlige plan siger jeg, at enhver skulle efterleve, hvad de prædiker, og efterlade den dobbeltmoraliske retorik, der forgifter de nye generationer.

På det personlige plan siger jeg, at enhver skulle stræbe efter at få tanker, følelser og handlinger til at blive sammenfaldende, og således skabe et sammenhængende liv fjernt fra de modsætninger, der skaber volden.

Men intet af det, der er blevet sagt, vil blive hørt. Ikke desto mindre vil selve begivenhederne få de invaderende til at trække sig tilbage; de hårde drenge vil blive afvist af folket, der vil forlange, at loven bliver overholdt; børnene vil afvise deres forældres hykleri; og det vil forårsage, at hver især vil fjerne sig fra de modsætninger, som de skaber i sig selv og i de, der er omkring dem.

Vi er ved slutningen af en mørk periode i historien, og intet vil blive som før. Lidt efter lidt vil begyndelsen til en ny dag oprinde. Kulturerne vil begynde at forstå hinanden; folk vil opleve en voksende længsel efter udvikling for alle, og de vil forstå, at fremgang for de få er lig med fremgang for ingen. Ja, der vil blive fred, og ud af nødvendighed vil det blive forstået, at omridset af en universel menneskelig nation er ved at blive skabt.

I mellemtiden vil vi, der ikke blev hørt, arbejde fra nu af og overalt på jorden med at lægge pres på beslutningstagerne, så idealerne om fred baseret på ikke-voldsmetoder kan spredes, og vejen for de nye tider kan beredes.

Ja, det nytter, at dette Budskab og denne Universalistiske Humanisme vinder i styrke. Det nytter for unge at tilslutte sig rækkerne i denne Moralske Styrke, som en variant til historien... således at denne strøm bliver ustoppelig, og dens brusen høres på alle jordens sprog. Så vil de nye generationer begynde at undervise de voksne med ny hjertevarme og forståelse.

Til sidst, mine venner, ønsker jeg at dele denne dybtliggende vished med jer alle, der siger: "Det Hellige er i os, og intet dårligt kan ske i denne dybe søgen efter Det Unævnelige". Jeg tror, at noget meget godt vil ske, når mennesker finder Meningen, så mange gange mistet og så mange gange fundet igen i Historiens drej og bøjninger.

Jeg ville ønske, kære venner, at Budskabet fra det Dybe vil blive hørt. Det er ikke et højtlydende Budskab, det er et meget stille budskab, som man ikke kan høre, når man forsøger at fange det.

Venner, jeg ville ønske, jeg kunne overføre jer visheden om udødelighed. Men, hvordan skulle noget, der er dødeligt, kunne skabe noget udødeligt? Måske skulle vi hellere spørge os selv, hvordan det er muligt for det udødelige at skabe en illusion om dødelighed.

Hvor er det godt at være sammen her og betragte nutid og fremtid. Hvor er det godt, at i dette øjeblik er tusinder af venner på forskellige breddegrader vidner til denne forsamling. På den anden side er disse ord nået meget langt ud, og vi behøver ikke længere at lede efter fjerne steder for at kunne udtrykke os frit og uden at fornærme nogen. Det bliver således nødvendigt at undskylde over for dem, som måske har følt sig angrebet af vores ord. Ord, som det ikke var hensigten, at de skulle tages personligt, men som i stedet skulle henvise til specifikke situationer og historiske øjeblikke.

Og mens vore ord dør hen i stilheden, erstatter vore blikke dem...

Vore blikke mødes, og forståelsen er dyb.

Vi hilser jer alle, fra hjerte til hjerte.